

יוסף זוסדי ורחל

1487

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימי מורת רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מר השון התשע"ז

מתפלל

שבת ג' שבט ה-תשפ"ד
פרשה: **וארא**
הפטרה: **כה אמר ה'**

הדלקת נרות - 16:33
צאת השבת - 17:27
ר"ת: 17:58

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:39

זמן	וארא	זמן	השחר
5:37	<	5:39	עמוד השחר
5:44	<	5:46	זמן טלית
6:39	:	6:41	זריחה
11:51	:	11:48	חצות
12:16	:	12:14	מנחה גדולה
17:02	:	16:56	שקיעה

איטליה ליל

גילוי שכינה ככול

בעולם הזה שכינה נגלית על היחידים, אבל לעתיד לבוא "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר".

העלון לרפואת

מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד"

"וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה' ". מביא רש"י בפסוק את דברי המדרש: אמר לו הקב"ה למשה, חבל על דאבדין ולא משתכחין. הרבה פעמים נגליתי לאברהם, ליצחק וליעקב באל שדי ולא הודעתי להם כי שמי ה', כשם שהודעתי לך, ולא הרהרו אחר מידותי..."

כבר עומדים המפרשים על הקושי שבדברים אלו. משה כמנהיג העם, לא ביקש דבר שנוגע לחייו הפרטיים, משה ראה שבני ישראל נאנקים וקורעים תחת נטל צרותיהם, לכן התאונן, ואם כך, מדוע בכל זאת תבעו ה'? אלא, עלינו להסתכל יותר לעמקם של דברים. משה רבינו לא התאונן על צרת בני ישראל, ועל חייהם הקשים והבלתי נסבלים, אלא ערער אחר מידותיו של הקב"ה. משה צעק: "למה הרעות לעם הזה". ולכן תשובת הקב"ה: האבות הבינו שכל מה דעביד רחמנא - לטב עביד, ואתה מערער אחר מידותי וחושב כי אני עושה רעה? ובאמת תשובת ה' היתה: "ויאמר אליו אני ה'".

גם דורנו סבל צרות ויסורים בימי השואה הנוראה ובימים אחרים, וגם אז צעקנו כלפי הקב"ה: "למה הרעותה". אבל בסופו של דבר, על אף הסבל והיסורים הרבים והנוראים שעברו על העם הזה - רחמנא לטב עביד.

ההסטוריה חוזרת גם בימים אלה. לא עובר יום מבלי שנסבול מהטרור הנפשע והרצחני של אלה "המדברים שלום". אבל אנו למודי נסיון ולא מתאוננים "למה הרעותה" - לא מערערים אחרי מעשי הקב"ה, אלא מהרהרים אחרי המצב וצועקים ומנסים בכל דרך חוקית לשנות את המצב הרע. אנו מבקשים מהקב"ה ומקוים לימים טובים יותר, ימים ללא טרור ושפיכות דמים, ימים שישראל ישב לבטח בארצו.

"ויחפור באר אחרת"

צרתם של תושבי אל-בעאדן לא נחתה על ראשיהם כרעם ביום בהיר. הם התכוננו לקראתה היטב. במעט האמצעים שעמדו לרשותם. ובכל זאת, מדי שנה מצאו עצמם מול שוקת שבורה, פשוטו כמשמעו.

האזור בו שוכנת אל-בעאדן אינו משופע במים, בלשון המעטה. בכלל, מחוזות רבים בתימן מתמודדים עם מחסור במים, גשמים מועטים וזרימת נחלים דלילה. אבל עבור תושבי אל-בעאדן, שהיו משופעים בעדרי צאן ובקר לרוב, היה המצב קשה עוד יותר.

מדי שנה, לקראת שלהי הקיץ, היו תושבי אל-בעאדן. יהודים כנכרים, מביטים בייאוש בבורות היבשים, בקרקעית הנחלים הבוצית, כשהם מקמצים עוד ועוד בצריכת מעט המים שאגרו בבתיהם, ומייחלים כבר לחודשי החורף.

שנה אחת, כאשר המצב הכביד עד מאוד, עלה רעיון במוחם של כמה מנכבדי קהילת היהודים באל-בעאדן.

"מארי אבא שלום שבזי יושב בתעין בירת המחוז", זרק אחד מהם את הרעיון בחצר בית הכנסת, בערבו של עוד יום צחיה, "מדוע לא נפנה אליו ונתנה באוזניו את צרתנו? הוא בוודאי יפעל בעבורנו ישועות".

"אכן", החרה-החזיק אחריו חברו. "מארי שלום שבזי ידוע כצדיק עצום, שברכותיו מתקיימות ותפילותיו נענות. עלינו לצאת לדרך".

מכיוון שנמנו וגמרו נכבדי אל-בעאדן לחלות את פניו של מארי שלום שבזי, לא התעכבו יתר על המידה.

כבר למחרת היום, בשעת בוקר מוקדמת, לאחר תפילת שחרית, עלו על חמוריהם ויצאו לדרך, בואכה תעין הבירה, כשהם מלווים בברכותיהם ובתפילותיהם החמות של אנשי העיר כולה, יהודים כמוסלמים.

הייתה "זו רכיבה ארוכה וממושכת, אבל כאשר נראו בתיה של העיר תעין מרחוק, פשטה תחושת סיפוק בליבם של שלושת הרוכבים.

"אבא שלום שבזי", מלמלו בתקווה, "הלוואי ויפעל בעבורנו ישועות".

הם התקבלו במעונו הצנוע של מארי שלום שבזי וזכו למשקה צונן ולארוחה חמה, במאור פנים ובטוב לב. לאחר מכן פנה המארי המקודש לשמוע את אשר בפייהם.

הנכבדים שטחו את צרתם בדמעות. "מארי", חינו בקולם, "אין מדובר כאן בתענוגות או במותרות. אלו חיי נפש! זקוקים אנו למים, כדי להרוות את צימאוננו וצימאון עוללנו, וכדי להשקות את בעירנו. אנא, יעתיר נא בעדנו".

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Israel for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555
לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.
הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

לחבת ישראל

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת
ודיני שביתת בהמה
ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

השכרת כלים לגוי העושה בהם מלאכה בשבת

ואם עושה בהם הגוי המלאכה במקום מפורסם, וגם ידוע ומפורסם שהם שייכים ליהודי, אלא שאין ידוע מי הוא אותו יהודי, יש אומרים שאף בזה אסור להשכירם מן הדין, ויש אומרים שכל שאין שמו של המשכיר ידוע, אף על פי שידוע שהם שייכים ליהודי אין הדבר אסור מן הדין, אלא שטוב להחמיר ולאסור, ונתבאר כיוצא בזה לעיל (שם) לענין מסירת מלאכה בקבלנות לגוי.

ומכל מקום אם דרך אנשי אותו המקום להשכיר כלים כאלו, או שידוע ומפורסם לכל שכלים אלו הנמצאים ביד הגוי מושכרים לו, יש להקל להשכירם לגוי, (ולדעת מרן השלחן ערוך יש להקל בזה אפילו כשמשכירם בערב שבת, ולדעת הרמ"א צריך שישכירם קודם ערב שבת), כשם שיש להקל בזה לענין מסירת מלאכה בקבלנות לגוי, וכמו שנתבאר לעיל (סימן רמד סעיף ד' וסעיף ח'). וכל הדינים שנאמרו לעיל (סימן רמד) לענין מסירת מלאכה בקבלנות לגוי, שייכים גם לענין השכרת כלים לגוי הן.

ואם הגוי לוקח את הכלים לעשות בהם מלאכה במקום רחוק מחוץ לתחום שבת, והוא מקום שאין גרים שם יהודים כלל, באופן שאין לחוש למראית העין שיאמרו הרואים שהגוי עושה המלאכה בכלים אלו בשליחותו של היהודי, או שנראה כנוטל שכר שבת, לכל הדעות מותר להשכירם לגוי אפילו בערב שבת, כל שיש מספיק זמן קודם השבת להוציאם מרשות היהודי, ואפילו ידוע ומפורסם שכלים אלו שייכים ליהודי פלוני.

ה. אף לדעת האוסרים להשכיר לגוי בערב שבת כלים שעושים בהם מלאכה, היינו דוקא כשמשכירם לגוי מערב שבת, ומשתמש בהם הגוי גם בשבת, אבל אם התנה עם הגוי בפירוש שיחזיר לו הכלים קודם כניסת השבת, והגוי מחזיר לו הכלים קודם כניסת השבת, יש להקל להשכיר הכלים לגוי בערב שבת.

רוצה לתקן ולפדות את עצמו ממעשיו הרעים שיעזוב את עמך שזה מרמוז על הרשעים וישוב להיות עמי דהיינו הצדיקים.

"ויהודלו הקולות והברד ומטר לא יתן ארצה"

הברד נשאר תלוי באויר בין שמים לארץ ארבעים ואחת שנה, עד שבא יהושע ונלחם עם שלושים ואחד המלכים אז ירד הברד והרג אותם ואת העמים שלהם. והרעמים גם כן נשארו תלויים עד שבא אלישע, במלחמה על לכידת העיר שומרון אז הוריד הקב"ה את הרעמים עליהם, ומרוב פחד עזבו אוהליהם והשאירו כל טוב וברחו. וישראל לקחו אז הכל.

"והפליתי ביום... נשף אשר עמי עמד עליה"

מה טעם לא נזכרה הפלאה זו בכל המכות עד כה פירש הרמב"ן, כי לא היה גדול כל כך הפלא במכות הראשונות אשר היו "עומדות" מטבען, ומלכתחילה לא חוללו כי אם בתחום מצרים כי הדם עומד במקומו, ואף הצפרדעים והכינים אין דרכם להרחיק ואולם שונה טבע הערוב, אשר היה תערובת של חיות רעות משולחות, שכן טבע החיות לבוא ולהשחית כל חלקה טובה ומטבע החיות היה להכנס עוד ועוד בעומק בתוככי מצרים עד הגיען לארץ גושן, אשר היתה בתוך שטח מצרים ומשום כך הודיע הקב"ה, כי היה כאן הנס הגדול אשר ארץ גושן תהיה נפלאה ממכה זאת אשר לא תגיע אליה כפי שהיה ראוי להיות מטבע הדברים כאן ניכר מופת ההפלאה ומשום כך הדגיש הקב"ה דבר זה דוקא כאן.

"והבאתי אתכם אל הארץ... ונתתי אותה לכם מורשה"

"מורשה קהלת יעקב" שבזכות התורה ירשו הארץ כדכתיב ויתן להם ארצות גויים בעבור ישמרו חוקיו ותורותיו ינצורו.

"כן אל בני ישראל ולא שמעו"

אף שהאמינו, לא יכלו לתת לב ולהתנחם בבשורות טובות, כל כך היה עליהם עול העבודה קשה ולא הונח להם.

"ולא יכלו מצרים לשנות מים"

אמר ר' אבין הלוי ברבי ממכת דם העשירו, כיצד?

המצרי וישראל בבית אחד והגיגית מלאה מים, ומצרי הלך למלאות את הקיתון מתוכה, מוציאה מלאה דם וישראל שותה מים מתוך הגיגית, והמצרי אומר לו תן לי בידך מעט מים, ונותן לו ונעשה דם, ואומר לו נשתה אני ואתה מן קערה אחת וישראל שותה מים והמצרי דם, וכשהיה לוקח מישראל בדמים [=כסף] היה שותה מים, מכאן העשירו ישראל.

"וערץ היאור צפרדעים"

אמר לו הקב"ה, אתה אמרת לי יאורי אראה אותך אם הוא שלי או שלך, שמכתו ממני תבא עליו ואני גוזר עליו והוא יעלה צפרדעים והיאור יעשה גזרתי.

"ושמתי פדות בין עמי ובין עמך, למזור יהיה האות הזה"

פרשו המפרשים כי עמי רומז על הצדיק, ועמך אלו הרשעים, מתי תהיה הכרה וראיה והבדל בין הצדיקים והרשעים? ומה הוא ההפסד שהפסידו הרשעים? ומהו השכר של הצדיקים? רק למחר שהוא עולם הבא שכל אחד מקבל את שכרו לפי מעשיו ולפי עבודתו. "ושמתי פדות" פרוש: אם הוא

חיי לחבת ישראל

פסוק מפורש

עם הארץ אחר, שהתפאר תמיד בבקיאותו ובידענותו הרבה בתורה, נשאל פעם לפשר המנהג המקובל, להביא מת לקבורה ביום פטירתו. עיין אותו למדן בסידור תפילה, יגע ומצא: הרי פסוק מפורש הוא בתפילות שהזיית: תצא ויהו ישוב לארמתו ביום ההוא....